

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 963/24
25.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгољуба Албијанића, председника већа, Здравке Ђурђевић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичних дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА адв Уроша Андрејића, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.353/23 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адв Уроша Андрејића, а пресуда Првог основног суда у Београду К.353/23 од 09.05.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.353/23 од 09.05.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези са ставом 1 КЗ и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика па му је суд претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 4 месеца за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 3 у вези са ставом 2 КЗ казну затвора у трајању од 10 месеци након чега му је изрекао условну осуду којом је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 1 године и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити ако окривљени за време проверавања у трајању од 4 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 63 КЗ окривљени је упозорен да уколико дође до опозивања условне осуде суд ће окривљеном

АА на основу члана 63 Кривичног законика у казну затвора урачунати време проведено на задржавању у периоду од 14.11.2015. године до 16.11.2015. године. На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени ББ и ВВ се упућују да имовинско правни захтев према окривљеном АА у целини могу остваривати у парничном поступку. На основу члана 264 став 1 ЗКП окривљени АА је дужан да надокнади трошкове кривичног поступка па се обавезује да суду надокнади трошкове кривичног поступка на име судског паушала у износу од 15.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против означене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА адв. Урош Андрејић из свих законом прописаних разлога са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или да се пресуда преиначи тако што ће се окривљеном утврдити блажа казна затвора и краће време проверавања.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је доставило поднесак Ктж бр. 1016/24 од 16.09.2024. године у којем је предложило да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована а побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби, нашао:

-жалба је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да је суд изоставио садржину решења ПС Палилула Ку бр. 20330/15 од 14.11.2015. године којим је окривљеном постављен адвокат Ана Трнанић, за браниоца по службеној дужности јер из образложења тог решења произлази како је јавни тужилац поверио полицијским службеницима да обаве радњу саслушања осумњиченог те да због тога осумњиченом поставе браниоца по службеној дужности, а да је ПС Палилула на три захтева суда упорно одбила да достави два записника о саслушању осумњиченог од 14.11.2015. године.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани будући да из дописа ПС Палила бр. 02-393/20 од 26.10.2021. године, произлази да су у више наврата покушавали да пронађу извештај о употреби средстава принуде који се односи на окривљеног АА а да исти нису пронашли а да саслушања окривљеног АА није ни било јер је дежурни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду наложило је да се истом донесе решење о задржавању до 48 часова за наведена кривична дела насилничко понашање и спречавање службеног лица у вршењу службене радње па је дана 16.11.2015. године окривљени АА уз кривичну пријаву доведен дежурном тужиоцу ради саслушања.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је окривљени незаконито држан у полицијској станици имајући у виду да је ухапшен дана 14.11.2015. године око 04.00 часова, а решење о задржавању је донето истог дана у 16.00 часова и истим је констатовано да се задржавање има рачунати од

15.30 часова су оцењени као без утицаја на доношење другачије одлуке, будући да се не ради о битној повреди одредаба кривичног поступка, како то указује бранилац окривљеног у изјављеној жалби и наведено задржавање не утиче на законитост побијане пресуде будући да је првостепени суд пресуду засновао на доказима које је извео на главном претресу, а наведени жалбени наводи могу евентуално бити предмет притужбе на рад полицијских службеника.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да су искази саслушаних сведока противречни су такође оцењени као неосновани будући да је првостепени суд детаљно интерпретирао у образложењу побијане пресуде исказе сведока и ценио их те је наведене исказе прихватио у делу у ком су од значаја за доношење одлуке у овој кривично правној ствари и за своју одлуку је дао јасне и непротивречне разлоге које су у свему прихватљиви и за овај суд и који се не доводе у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да очевидаца сукоба између окривљеног и оштећеног, није било, те да је суд у конкретном случају тај недостатак решио на штету окривљеног што није требало да уради, су оцењени као неосновани, будући да је суд ценио одбрану окривљеног АА и исту није прихватио у делу у коме је он навео да није ударио оштећеног у пределу носа, већ је оштећени главом ударио у његово чело јер је таква одбрана оповргнута исказом вештака др Ивана Баљошевића који је навео да повреда оштећеног ББ није могла настати на наведени начин. Суд није прихватио одбрану окривљеног и у делу у коме је навео да није физички насрнуо на полицијског службеника, да га није ударио ногом, јер је оповргнута исказом оштећеног ВВ, сведока ГГ и сведока ДД, извештајем Клиничког центра Србије од 14.11.2015. године и писаним налазом и мишљењем вештака др Ивана Баљошевића од 01.09.2016. године као и његовим исказом од 19.04.2024. године. Одбрана окривљеног није прихваћена ни у делу у коме је навео да га оштећени ударио главом у чело а потом га је полицијски службеник песницама ударао по глави и телу јер није потврђена ни једним изведеним доказом при чему се окривљени није обраћао лекару, а из извештаја лекара специјалисте Опште болнице Ћуприја оловком исписан датум 19.11.2015. године и у истом се наводи психичко стање окривљеног односно не наводе се било какве повреде. Сходно напред изнетом, ни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија уз истицање да се у списима не налазе докази који указују да је окривљени извршио предметно кривично дело су оцењени као неосновани и овај суд налази да је првостепени суд управо на доказима које је извео на главном претресу и за које је дао детаљне и јасне разлоге у образложењу побијане пресуде и исту засновао на њима правилно утврдио чињенично стање, које се не доводи у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено првостепени суд је извео правилан закључак у погледу кривице окривљеног и правне квалификације правилно налазећи да се у радњама окривљеног стичу објективне и субјективна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ и кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног законика оцењени као неосновани.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика који су од утицаја да кривична санкција буде правилно одбрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио његов ранији живот, чињеницу да има скоро 30 година и да је неосуђиван као и његове личне прилике – чињеницу да је студент, незапослен, нежењен, без деце док отежавајућих околности није било. Имајући у виду све напред наведене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих околности првостепени суд је правилно окривљеном за кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 3 у вези са ставом 2 КЗ казну затвора у трајању од 10 месеци па му је изрекао условну осуду којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 1 године, истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања у трајању од 4 године не учини ново кривично дело за шта је у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге у свему прихватљиве и за овај суд.

Имајући у виду степен кривице окривљеног, те степен заштите повређеног добра Апелациони суд у Београду налази да су се управо овако изреченом условном осудом у односу на окривљеног остварити њена сврха прописана одредбом члана 64 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе кривичне санкције из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш,с.р.

Председник већа-судија
Драгољуб Албијанић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић